

Sic transit...

George Bacovia

I

Acolo, unde nu-i nimeni,
Nici umbre,
Unde se duc
Mulțime de ani,
Și zgomotul zilei,
Și tăcerea nopții...
Unde toate sunt știute...
Acolo, spun călătorii,
Că numai rafale de foc
Se denunță
Lugubru, metalic,
Din minut în minut.
Acolo, unde nu-i nimeni,
Și nu mai trebuie
Nici un cuvânt.II

Și iată, ne-a surprins seara
Peste zi nefiind nimic.
La fel
Ca de atâtea ori.
Povești...
De muncă,
Lene,
Banchetul din umbră,
Sau timp de fericire.
Și, iată, ne-a surprins seara,
Peste zi nefiind nimic.